

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

δίσκοι - κασέτες

(Φωτ. στούντιο Προβολή)

ΜΕΓΑΛΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΠΕΛΑΔΕΣ

● Το τι έγινε φέτος ανά την Ελλάδα δεν περιγράφεται. Στην πρωτεύουσα, στα νησιά, στις πόλεις και τα χωριά, εκατοντάδες αν όχι χιλιάδες εκδηλώσεις οργανώθηκαν από ιδιώτες, πολιτιστικούς συλλόγους, υπουργεία, Δήμους και κοινότητες. Χαμός.

Χωρίς ν' αναφερόμαστε στα καθιερωμένα πανηγύρια που γίνονται έτσι κι αλλιώς κάθε χρόνο.

Σαββόπουλος, Αλεξίου, Νταλάρας, Ρασούλης, Παπάζογλου, Γλυκερία, Βιτάλη, Κοντογιάννης, Μόσχος, Κηλαηδόνης, Μούτσης, Λάγιος και πολλοί-πολλοί άλλοι έδωσαν παραστάσεις μπροστά σε χιλιάδες επαρχιώτες.

Συν το Dave Brubeck, τη Baez και τον Τσιτσάνη στην Κρήτη.

Αλλά και στην Αθήνα ήταν ακόμα καλύτερα, αν εξαιρέσει κανείς το γεγονός ότι οι εκδηλώσεις δεν ήταν αρμονικά μοιρασμένες, αλλά άλλοτε πέφτανε πολλές μαζί και άλλοτε δεν γινότανε τίποτα.

Ο Van Morrison, ο Memphis

Slim, ο Keith Jarrett, ο John Mayall, ο Σταύρος Κουγιουμτζής, ο Δήμος Μούτσης, ο Μίκης Θεοδωράκης και άλλοι στο Λυκαβηττό, ενώ εκδηλώσεις έγιναν και στον Πειραιά («Μουσικός Αύγουστος») και στους διάφορους Δήμους της Αθήνας και του Πειραιά με τραγουδιστές, συνθέτες και κομπανίες.

● Αναμφισβήτητα 2 ήταν τα μουσικά γεγονότα του καλοκαιριού. Οι συναυλίες λαϊκού και δημοτικού τραγουδιού που έκανε το ΝΤΕΦΙ με Αλεξίου, Αγγελόπουλο, Βιτάλη, Σιάτρα, Μουσαφίρη, Παπαδοπούλου, Οπισθοδρομική Κομπανία, Αθηναϊκή Κομπανία κτλ. και το πάρτυ του Λουκιανού στη Βουλιαγμένη. Και τα δυο δώσανε ένα χρώμα στην κατά τ' άλλα γκριζά όψη της Αθήνας με τη ζωντάνια και τη φρεσκάδα τους, που δεν την έφτασε ούτε μπορεί να τη φτάσει και η πιο πολυδιαφημισμένη διοργάνωση «έντεχνου», ξένου ή ελαφρού τραγουδιού.

Όπως και νάχει και πέρα από τις δικές μας συγκεκριμένες επιλογές, είναι ΓΕΓΟΝΟΣ ότι στην Αθήνα και τον Πειραιά (αλλά και σ' όλη τη χώρα) η μου-

σική, λαϊκή και μη, προσφέρεται όλο και περισσότερο ΖΩΝΤΑΝΑ.

Κι αυτό είναι σπουδαίο. Και κοινό υπάρχει και γι' αυτούς που στηρίζονται στην αυθόρμητη συμμετοχή του κόσμου και γι' αυτούς που στηρίζονται στην κομματική αλληλεγγύη. Διαλέγετε και παίρνετε.

Υπήρξαν και γκρίνιες (δεν εννοώ αυτές των ξενέρωτων «καλλιτεχνικών» συντακτών των εφημερίδων και περιοδικών, που από σύμπτωση δεν επιμελούνται τις στήλες των φαρμακείων και των Βενζινάδικων που διανυκτερεύουν). Από ανθρώπους που τάλαιπωρήθηκαν για να δουν και ν' ακούσουν σε μια συναυλία. Κάπου έχουν δίκιο κάπου έχουν άδικο. Δίκιο όταν οι παραλείψεις οφείλονται στην ανοργανωσιά, άδικο όταν η επιτυχία μιας εκδήλωσης δημιουργεί ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Ας πάρουμε το «μπητς πάρτυ» του Κηλαηδόνη για παράδειγμα. Ακούσαμε πολλά παράπονα στον πάγκο που είχαμε το ΝΤΕΦΙ.

Σύμφωνοι, κι εμείς δεν ακούσαμε τη μουσική αν και είμα-

στην δίπλα στο πρώτο μπαρ.

Το αν φταίει ο Λουκιανός, όταν έχει εναποθέσει το πρόβλημα «ήχος» στο Γιάννη Σμυρναίο και το Μανώλη Μποφιλιάκη (που θεωρούνται οι καλύτεροι στον τομέα τους) συζητιέται, εφ' όσον ο ίδιος έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε.

Για την πολυκοσμία πάλι τι να πούμε; Να έκανε οδοφράγματα στη Συγγρού και στην Λεωφόρο Ποσειδώνος για να εμποδίσει την κοσμοσυρροή; Το αν έκοψε πολλά εισιτήρια δεν έχει και τόση σημασία εφ' όσον τουλάχιστον 20-25.000 άνθρωποι κατέβηκαν εκεί χωρίς εισιτήριο.

Ίσως έπρεπε να μην το διαφημίσει τόσο (μάλλον άτοπη σκέψη) ή να ανακοινώσει έγκαιρα ότι τα εισιτήρια εξαντλήθηκαν και να μην κατέβει κανείς στη Βουλιαγμένη χωρίς εισιτήριο. Αυτό ίσως να έσωζε μερικούς απ' την ταλαιπωρία, αλλά θα ερέθιζε χιλιάδες άλλους που θα έσπευδαν για να μη χάσουν το νταβαντούρι, ξέροντας εξάλλου ότι ο χώρος της πλαζ δεν μπορεί να περιφρουρηθεί σ' όλο του το μήκος.

Νομίζω ότι είναι πολύ βασικό κάθε φορά να ξεκαθαρίζει κανείς τι συμβαίνει και ανάλογα να ενεργεί. Όλη η Αθήνα βούιζε για το πάρτυ. Ποιος δεν κατάλαβε τι επρόκειτο να γίνει; Ή πας και το διακινδυνεύεις ή μένεις σπίτι σου.

Όσο για το ότι αυτή δεν ήταν τελικά συναυλία, συμφωνώ. Γι' αυτό όσοι πήγαν για το πάρτυ δεν στεναχωρέθηκαν και μάλλον το γλεντήσανε. Όσοι πήγαν για συναυλία την πατήσανε. Το ιδανικό θα ήταν και πάρτυ και συναυλία. Ε, του χρόνου.

Πάντως με τις φετεινές εμπειρίες, έχουν όλοι —οργανωτές και καλλιτέχνες— ευθύνη για καλύτερες προβλέψεις και διοργανώσεις στο μέλλον. Ακόμα χρειάζεται προβληματισμός για τις υπερδιοργανώσεις που καλλιτεχνικά τουλάχιστον παρουσιάζουν πολύ μικρό ενδιαφέρον. Θα επανέλθουμε.

Στέλιος Ελληνιάδης

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

Συναυλίες Κουγιουμτζή

Θα γράψω δυο λόγια για τη δεύτερη συναυλία του Σταύρου Κουγιουμτζή (όχι γιαυτήν που μετέδωσε η τηλεόραση) που είδα «ζωντανά» στο Λυκαβηττό στις 21-8-83.

Φοβάμαι κατ' αρχήν ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς όπως τα παρουσίασαν οι εφημερίδες. Τουλάχιστον τη βραδυά που πήγα εγώ δεν είχε ουρές, το θέατρο δεν ήταν «κατάμεστο» και δεν σηκώθηκε ψυχή να χορέψει.

Δεν τα λέω αυτά σαν αρνητικά στοιχεία στη συναυλία, αλλά «χάριν της αληθείας», που λένε. Κανένα, άλλωστε, από τα τρία ή και τα τρία μαζί δεν αποτελούν απόλυτα κριτήρια επιτυχίας.

Τα τραγούδια του Κουγιουμτζή είναι ωραιότατα και δεν περιμένανε τη συναυλία στο Λυκαβηττό για να κριθούν. Και είναι λαϊκά τραγούδια τα περισσότερα, με την έννοια ότι έχουν μέσα τους όλη την εμπειρία της μελωδικής παράδοσης του ελληνικού τραγουδιού. Κι ας λέει ο Κουγιουμτζής ότι είναι έντεχνος. Τι έντεχνος όμως; σε αντιδιαστολή με τον Τσιτσάνη λ.χ. ή

τον Άκη Πάνου που είναι άτεχνος;

Ο όρος έντεχνος είναι από μόνος του ποιοτικός όρος κι όχι ιδεολογικός. Τον ανεχτήκαμε γιατί εμφανίστηκε κάποια εποχή να βολεύει τη συνεννόησή μας.

Λέγανε «έντεχνους» αυτούς που είχαν (και μερικές φορές δεν είχαν) πάει σε κάποιο ωδείο κι είχαν τελειώσει κάποιο γυμνάσιο. Ο ευαίσθητος όμως και ταλαντούχος Κουγιουμτζής εκεί κατατάσει τον εαυτό του;... Δικαίωμα του εν πάσει περιπτώσει.

Στην συναυλία, όμως, πάλι. Πήγα πραγματικά με την καλύτερη διάθεση στο Λυκαβηττό, γιατί ο Κουγιουμτζής είναι απ' τους συνθέτες που μου αρέσουν πάρα πολύ. Και μάλιστα φανταζόμουν ότι θα είχα την ευκαιρία να γράψω τα καλύτερα λόγια για να δει κι ο Κουγιουμτζής που μας κατηγορεί ότι δεν έχουμε καμιά εμπάθεια κι ότι λέμε τη γνώμη μας ελεύθερα, ανεξάρτητα απ' το αν οι άλλοι μας κακολογούν ή μας επιτίθενται. Αισθανόμαστε τέτοια άνεση που δεν μας επηρεάζουν καθόλου αυτά τα πράγματα! Η συναυλία λοιπόν δεν πήγε και πολύ καλά, μολονότι τα τραγούδια ήταν πολύ ωραία, η ορχήστρα καλή κι ο Νταλάρας στο στοιχείο του. Τι φταίει; Φταίει ότι τα τραγούδια του Κουγιουμτζή δεν είναι «συναυλιακά», για 3.000 κόσμο. Οι ρυθμοί τους (ούτε χορευτικά ζεϊμπέκικα, ούτε τσιφτετέλια, αλλά ούτε κι εμβατήρια) δεν ξεσηκώνουν. Και ακόμη ότι το κοινό των τραγουδιών αυτών δεν είναι ιδιαίτερα εκδηλωτικό, δεν είναι λαϊκοί άνθρωποι που ξεσηκώνονται με το παραμικρό κι άμα λάχει κατεβαίνουν και στη πίστα. Είναι διάφοροι ήσυχοι, θαυμαστές του Νταλάρα κυρίως που περιορίστηκαν στο να του προσφέρουν λουλούδια και να τον φωτογραφίζουν.

Η αλήθεια είναι ότι στις επαρχίες ο Νταλάρας χαλάει κόσμο με τις συναυλίες του. Αλλά νομίζω ότι οι θαυμαστές του της επαρχίας είναι άλλου είδους απ' αυτούς της Αθήνας.

Από την πλευρά των ερμηνευτών πρέπει να πω ότι η Ζήλου κι ο Δημητριάδης δεν μ' ενθουσίασαν (τελικά ο Σμοκοβίτης κι ο Κούτρας δεν τραγούδησαν στη συναυλία, αν και είχαν αναγγελθεί). Το βάρος το σήκωσε ο Νταλάρας που έχει πει σε πρώτη εκτέλεση τα πιο ωραία τραγούδια του Κουγιουμτζή και που «του πάνε» πάρα πολύ. Ο Νταλάρας μολονότι φαινόταν άκεφος, με την γνώση και την πείρα, την προσωπικότητά του, και φυσικά την ωραία φωνή του κράτησε όλη τη συναυλία.

Μια και μιλάμε εδώ για τον Νταλάρα, πρέπει να πω ότι ισχύουν και για κείνον —επειδή μας βρίζει, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί— όσα έγραψα παραπάνω. Το πως φέρεται μας είναι τελείως αδιάφορο. Επαναλαμβάνω: θα γράφουμε ό,τι βλέπουμε και ακούμε κάθε φορά, ανεπηρέαστοι και άτρωτοι από επιθέσεις. Κι ακόμα θέλω να σημειώσω τη γενικότερη απογοήτευσή μου από τις αντιδράσεις του κόσμου του τραγουδιού στις κριτικές. Πραγματικά, δεν ανέχονται να τους γράφεις την παραμικρή κριτική. Είναι φοβεροί. Όταν τους γράφεις κάτι που δεν τους αρέσει αρχίζουν να λένε, τι του έκανα; γιατί με βρίζει; γιατί με χτυπάει;... Τίποτα, φίλε μου. Μπορεί να μη μ' αρέσει κάτι και το γράφω. Την άδεια θα σου ζητήσω; Εσύ μου ζήτησες την άδεια που τραγουδάς και βγάζεις δίσκους; Κάνε σωστά τη δουλειά σου κι εγώ τη δική μου.

Η μόνη εξήγηση που μπορεί να δώσω εγώ είναι πως αισθάνονται ανασφάλεια και γιαυτό φοβούνται την κριτική. Και μάλιστα θα πρόσθετα ότι πολλοί δεν θάπρεπε να αισθάνονται πραγματικά καμμιά ανασφάλεια. Όπως ο Κουγιουμτζής λόγου χάρη.

Γιώργος Κοντογιάννης

Για αναδημοσίευση κειμένων-σχεδίων και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ απαιτείται άδεια από τον εκδότη.

Ο ΚΟΡΟΣ ΣΤΑ ΚΙΟΥΡΚΑ

Πανηγύρι 22-23 και 24 Αυγούστου στα Κιούρκα (αφίδναι), στο κέντρο του Περικλή Βλάχου. Συγκρότημα Γιώργου Κόρου με τον Κώστα Σούκα - κιθάρα και το Θανάση Βασιλόπουλο - κλαρίνο. Τραγουδιστές ο Γιώργος Τρομάρας, η Λέλα Παπαδοπούλου και ο Βαγγέλης Γκάτσης.

«ΜΟΥΖΑΚΑΣ»

Η παράσταση των μπαλέτων του Μωρίς Μπεζάρ, φέτος στο Ηρώδειο (όπως την είδαμε στην τηλεόραση) ήταν απελπιστική. Μπορεί από χορό να μην είμαστε και τόσο πολύ κατατοπισμένοι, αλλά μπορούμε να διακρίνουμε ότι το θέαμα που είδαμε ήταν εφάμιλλο και ώρες-ώρες χειρότερο κι απ' του Δαλιανίδη.

“Syrtaki dance” για να μην τα πολυλογώ, «μουζάκας», αιγαιοπελαγίτικο φολκλόρ και άλλα τουριστικά.

Το πρόγραμμα είχε πολλά τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη, από τον «Επιτάφιο» του Γιάννη Ρίτσου, χωρίς τους στίχους βέβαια. Και τώρα εγώ —δεν ξέρω: καλοπροαίρετα, κακοπροαίρετα— ρωτάω: Αυτή η ίδια η μουσική, χωρίς ουσιαστικές αλλαγές, (και εξάλλου πρόχειρα ηχογραφημένη με μπουζούκια και κανα φλαουτάκι), κάνει για όλα; Κάνει για να ντύσει τους στίχους του Ρίτσου,

στην μικρή πλατεία του χωριού τρία συγκροτήματα σε τρία διαφορετικά πάλκα συναγωνίζονταν όχι μόνο σε καλλιτεχνικό επίπεδο, αλλά και σε Βατ!

Το χειμώνα ο Γιώργος Κόρος μαζί με τους αδελφούς Τρομάρα (Γιώργο και Νίκο), την Άννα Τσαχάλου και το Β. Γκάτση θα παρουσιάσουν το πρόγραμμά τους στο κέντρο «Σταλακτίτες» στις 3 Γέφυρες (Λιοσίων).

όπου μια μάνα κλαίει σπαραχτικά, πάνω στο σκοτωμένο, στη μεγάλη διαδήλωση του 1936 στη Θεσσαλονίκη, παιδί της και κάνει και για τη χαζοχαρούμενη «αιγαιοπελαγίτικη» χορογραφία του Μπεζάρ;

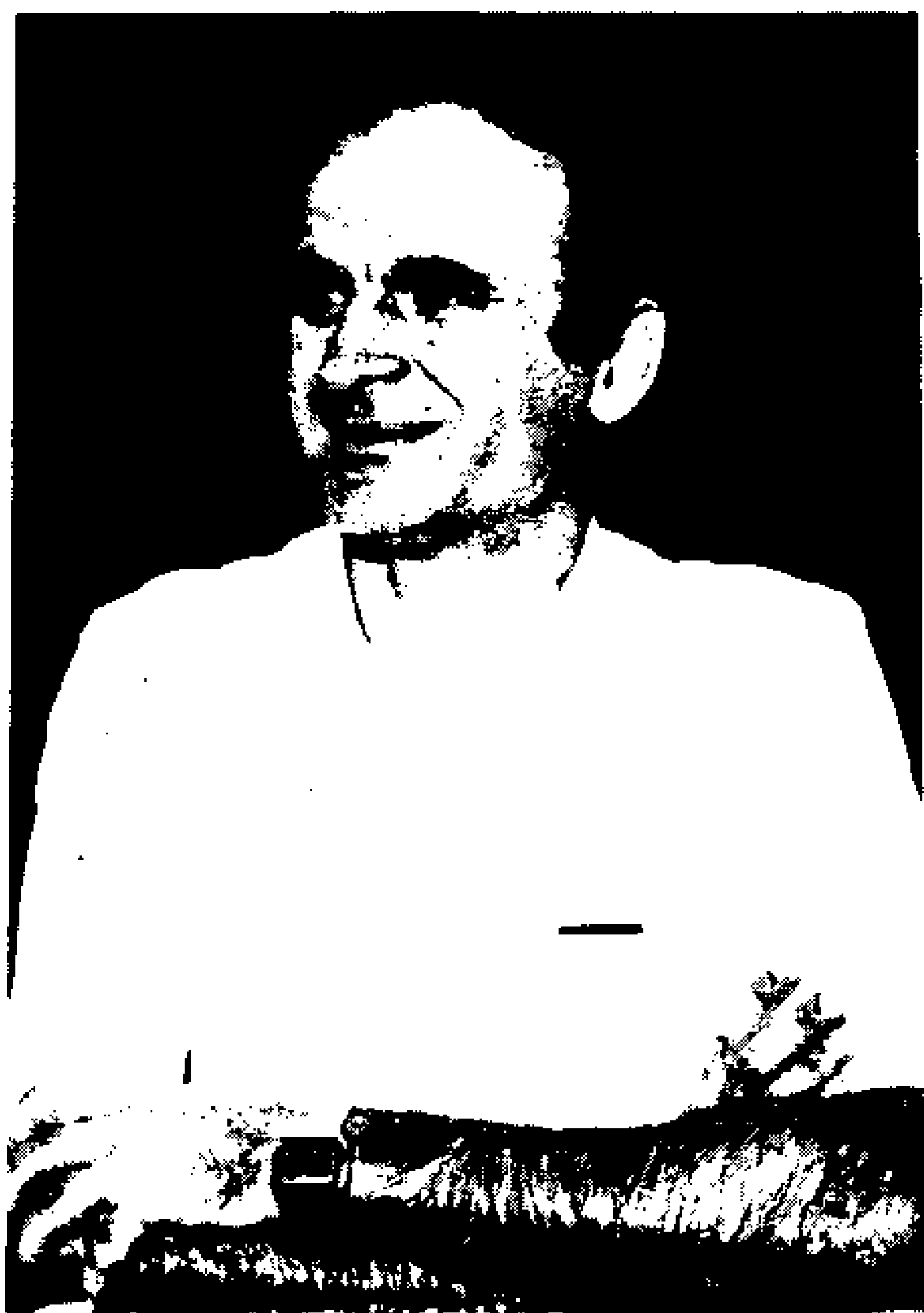
Αυτό ακριβώς το πράγμα που έγινε στο Ηρώδειο ανοίγει, νομίζω, μια μεγάλη πτυχή του προβλήματος της ποίησης που μελοποιείται.

Γιώργος Κοντογιάννης

Ο ΜΗΤΣΑΚΗΣ

Είχαμε αναγγείλει για το 7ο τεύχος μια ολοκληρωμένη παρουσίαση του τραγουδοποιού Γιώργου Μητσάκη, επειδή όμως ο Μητσάκης παραθερίζει, δεν μπόρεσαμε να την τελειώσουμε.

Πιστεύουμε ότι η παρουσίαση αυτή θα γίνει στο επόμενο ή το μεθεπόμενο τεύχος.

ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΥΠΝΟ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Αν γράφαμε εντυπώσεις και σχόλια για τις συναυλίες που οργανώσαμε στο Λυκαβηττό φέτος, δεν θα ξέραμε από πού ν' αρχίσουμε και πού να τελειώσουμε. Περιγράφεται η Χαρούλα; Ο Μητροπάνος; Ο Ζέρβας και όλοι οι άλλοι;

Παραλείπουμε λοιπόν τα σχόλια αυτού του είδους μιας και σχεδόν όλοι θα παρακολουθήσατε τις συναυλίες επί τόπου ή από τη μικρή σας οθόνη και επισημαίνουμε ένα σημείο πραγματικά ΜΕΛΑΝΟ.

Στο μαγνητοσκοπημένο πρόγραμμα της «Βραδιάς Τάκης Μουσαφίρη», που είδαμε ένα Σάββατο βράδυ, έλειπαν εντελώς οι Ηπειρώτες μουσικοί και τραγουδιστές που άνοιξαν κι έκλεισαν το πρόγραμμα με υπέροχα τραγούδια και θαυμάσιους αυτοσχεδιασμούς. Τί έγινε αλήθεια;

Ο σκηνοθέτης της βραδιάς, ονόματι Ζερβάκης, μόλις τέλειωσε ο Μητροπάνος και άρχισε το ανεπανάληπτο πανηγύρι με τα τσάμικα που κράτησε σχεδόν μια ώρα, έκλεισε τις κάμερες κι έστειλε το συνεργείο για ύπνο!

Ένα από τα καλύτερα ελληνικά μουσικά συγκροτήματα σνομπάριστηκε! Θα ισχυρισθείτε ό-

τι έχουν συμβεί και χειρότερα. Εγώ προσωπικά νομίζω ότι ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ, γιατί δεν είχαμε να κάνουμε με ένα από τα στημένα σε μια βουνοπλαγιά συγκροτήματα φουστανελάδων, που παρακολουθούν το **playback**, αλλά με μια ΑΤΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ παράσταση υψηλού επιπέδου. Και τα τζιμάνια τη θεώρησαν άνευ ουσίας για να την αποτυπώσουν —έστω— σε μια ταινία.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, στο μοντάζ της συναυλίας τους ΚΟΨΑΝΕ κι απ' την αρχή, γιατί —λέει— δεν πήγαινε με το υπόλοιπο πρόγραμμα, λες και τους ζητήσαμε τη γνώμη τους όταν το φτιάχναμε.

Ελάτε ρε παιδιά στα συγκαλά σας!

«Ν»

Υ.Γ. Ανήμερα της Παναγίας, στις 11 το βράδυ, βγήκε στον αέρα ένα πρόγραμμα με το Σιάτρα και το συγκρότημά του. Αυτό όμως —που είναι πράξη ελάχιστης δικαιοσύνης τουλάχιστον— δεν αναιρεί τη χοντράδα που προηγήθηκε και ούτε δικαιολογεί την παράλειψη τίτλων στους οποίους θα αναφέρονταν ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ποιοί είναι αυτοί που παίρνουν μέρος. Για να μην πούμε πόσο άσχετο —χωρίς συνδετικό άξονα— ήταν το «ταϊριαγμα» των ηπειρωτών με την Βιτάλη και την Οπισθοδρομική.

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΣΚΩΝ ΤΖΑΖ (Κώστας Γιαννουλόπουλος, εκδόσεις απόπειρα, 1983)

Να ένα πραγματικά χρήσιμο βιβλίο όχι τόσο για την ταξινόμηση που επιχειρεί (την οποία βρίσκω άψογη) όσο για το πάθος και το γούστο που μεταφέρει, για τα μόνα δύο πράγματα δηλαδή που διαχωρίζουν το «φιλότεχνο» καταναλωτή από τον ανήσυχο ακροατή της Τζαζ. Ένας τέτοιος ακροατής είναι ο Κώστας Γιαννουλόπουλος που μαζί με το Σάκη Παπαδημητρίου και το Γιώργο Μπαράκο έχει ένα μέρος της ευθύνης για τη συστηματική καλλιέργεια της σκηνής ΤΖΑΖ στην Ελλάδα, προσπάθεια που έχει καταλήξει σε μερικά καταπληκτικά κοντσέρτα αλλά και στη διεύρυνση των ακουσμάτων μας.

Η Τζαζ έχει καταλάβει οριστικά —ένα μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία— μέρος από τις μουσικές μας προτιμήσεις: αυτός ο οδηγός με τους 3.000 δίσκους δεν κάνει τίποτα άλλο από το να το επιβεβαιώνει.

Ταυτόχρονα, ο Κ. Γ. επιμένει σ' αυτό που είχε ξεκινήσει με το περιοδικό τζαζ, στην επεξεργασία ενός κριτικού λόγου για την αφροαμερικάνικη μουσική παράδοση και τον αυτοσχεδιασμό. Η τζαζ ολοκληρώνει τον μουσικό, αλλά όχι μόνο: η άποψη του Κ. Γ. επεκτείνεται στις σχέσεις της μουσικής αυτής με την ιδεολογία, στους τρόπους μέσα απ' τους οποίους ο τζαζίστας διαλύεται στο (ή αναδύεται) από το κοινωνικό σώμα. Αυτό είναι το νόημα του οδηγού δίσκων, η αγωνία για την ύπαρξη κριτικής ματιάς που δημιουργείται ακόμα και από την επιλογή μερικών δίσκων, στον ωκεανό που χωρίζει τους αφρικανικούς ρhythμούς από τους Lounge Lizards. Γι' αυτό ακριβώς, ο Κ. Γ. δεν συνέθεσε ένα τυφλοσύρτη αλλά ένα βιβλίο που μιλάει για τη τζαζ και όχι για την αναγκαστική εκπροσώπησή της στη δυσκολή του αναγνώστη.

Χρήστος Βακαλόπουλος

ΤΟ ΣΠΙΤΙ της ανεξαρτητης παραγωγής

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.